

РЕШЕНИЕ

№ 3178

гр. София, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: СВЕТОЗАР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА ИВ. ПОПОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско
дело № 20231110163471 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на /фирма/ срещу С.о..

Ищецът твърди, че на 08.12.2021г. в гр. София, при движение на кръстовището на /населено място/ и /населено място/ с л. а. Хюндай И40 с рег. № ***** водачът преминал през несигнализирана и небезопасна неравност /дупка/ на пътното платно и по този начин реализирал ПТП. В резултат от произшествието били нанесени имуществени вреди на автомобила, който към този момент бил застрахован при ищцовото дружество по имуществена застраховка „Каско+“. Била образувана преписка по щетата, по която било възложено на доверен сервиз отремонтването на автомобила на стойност 484лв., като били изплатени на застрахования и 183,64лв. Били извършени и обичайни ликвидационни разноски в размер на 15,00лв. Ищецът поддържа, че ПТП се дължало на виновното и противоправно бездействие на служителите на ответника да поддържат общинските пътища. Твърди, че с изплащането на обезщетението встъпил в правата на удовлетворения кредитор срещу причинителя на вредата и възложителя на работата. Поканил ответника да му възстанови сумата, но не последвало плащане. Съобразно изложеното моли ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 682,64лв., представляваща регресно вземане за изплатеното застрахователно обезщетение с включени 15,00лв. ликвидационни разноски, ведно със законната лихва от подаване на исквата молба до окончателното плащане.

Ответникът е депозирал отговор, с който оспорва предявените искове. Оспорва описаните от ищеца факти по настъпване на процесното ПТП, както и неговия механизъм. Поддържа, че за ПТП било задължително съставянето на протокол, а това не било сторено. Възразява, че водачът следвало да се движи със скорост, която да му позволи да спре или избегне препятствието по пътя, като счита, че водачът допринесъл за настъпване на ПТП. Оспорва щетите по автомобила да са в претендирания размер. Отрича да имало дупка на пътя. Оспорва да е налице валидно застрахователно

правоотношение.

Съобразно изложеното, моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, намира следното:

Предявен за разглеждане е осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В чл. 410, ал. 1 КЗ е уредено едно специално суброгационно право, което възниква в полза на застраховател след изплащане на дължимото застрахователно обезщетение при настъпило застрахователно събитие да встъпи в правата на увредения срещу причинителя на вредата. Когато причинител на вредата е лице, комуто е възложено някаква работа, по силата на чл. 49 ЗЗД вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД отговорност носи и възложителят за вредите, причинени от изпълнителя на възложената работа при или по повод нейното изпълнение.

Отговорността на лицата, които са възложили другиму извършването на някаква работа, за вредите, причинени при или по повод на тази работа, е за чужди противоправни и виновни действия или бездействия. Тази отговорност има гаранционно-обезпечителна функция и произтича от вината на натоварените с извършването на работата лица. Съгласно задължителните за съда тълкувателни разяснения, дадени в ППВС № 7/1959г., юридическите лица отговарят по чл. 49 ЗЗД за вредите, причинени от техни работници и служители при или по повод на възложената им работа и тогава, когато не е установено кой конкретно измежду тях е причинил тези вреди.

За да възникне регресното притезателно право на застрахователя по имуществено застраховане срещу възложителя за имуществените вреди, причинени виновно от изпълнителя при или по повод на възложената работа, трябва в обективната действителност да бъдат осъществени следните юридически факти: 1) наличие на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца; 2) за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата – арг. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, т.е. вредите да са причинени от делинквентна чрез неговото виновно и противоправно поведение; 3) виновното лице да е причинило вредите при или по повод на изпълнение на възложената работа и 4) застрахователят по имущественото застраховане да е изплатил застрахователно обезщетение за настъпилото увреждане на застрахованата вещ.

По делото е представена застрахователна полица /л. 8/, от която се установява, че между И. Т. С. и ищцовото дружество е сключен застрахователен договор за имуществена застраховка „Каско+“ относно л. а. „Хюндай I 40“ с рег. № ***** със срок на покритие 09.10.2021г.-08.10.2022г. и покрити рискове „пълно каско“. Процесното събитие е настъпило на 08.12.2021г., тоест в срока на покритие на застрахователния договор.

На 09.12.2021г. И. Т. С. е подала уведомление до ищцовото дружество за това, че на 08.12.2021г. в 18:50ч. в гр. София, на /населено място/ преминала през дупка с вода, гумата се увредила и светнало съобщение за ниско налягане на таблото. Извършен е оглед на автомобила от представител на дружеството и е съставен опис – заключение по образуваната щета с № 44012132136076, в който е посочено, че предна дясна гума е за подмяна, а лявата джанта е за ремонт.

За изясняване настъпването на ПТП и обстоятелствата около него са събрани гласни доказателства чрез разпит на водача на МПС И. Т. Билярова (променена фамилия). Същият посочва, че през 2021г. имал инцидент с автомобила му „Хюндай I40“, като преминал през дупка, пълна с вода, намираща се в кв. Б.. Посочва, че

шофирал нормално и преминал през дупка, която не била сигнализирана или обозначена. Светнал чекът на таблото, свидетелят отбил и видял, че предната дясна гума е спаднала и джантата била увредена. Завел щетата при застрахователя „Д.“, който му изплатил обезщетение.

Показанията на свидетеля напълно кореспондират с подаденото уведомление пред застрахователя, както и със съставения опис – заключение за настъпилите увреждания по автомобила. От изслушаното и прието заключение по допуснатата авто-техническата експертиза се установява, че отразените увреждания по автомобила могат да настъпят по описания начин посредством преминаване през дупка на пътното платно, пълна с вода, и се намират в пряка връзка с механизма на настъпване на събитието. Съдът намира, че няма основание да не кредитира показанията на свидетеля и експертното заключение, доколкото същите съответстват на събраните писмени доказателства и не се опровергават от други доказателствени източници. Ето защо, съдът намира, че действително на сочената дата е настъпило ПТП с процесния автомобил чрез преминаване през несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно на /населено място/, намираща се в кв. Б. в гр. София, в резултат от което са настъпили увреждания в предни десни гума и джантата на автомобила.

Възражението на ответника, че в случая посещението на произшествието от органите на МВР е било задължително и е следвало да се състави протокол за ПТП, е неоснователно, доколкото това не е било задължително според чл. 6, т. 4 от Наредба № Из-41 от 12.01.2009г., тъй като автомобилът е успял да се придвижи на собствен ход до дома на водача според неговите показания. Отделно от това, липсата на посещение от органите на МВР и съставянето на протокол за това не освобождава делинквентата или възложителя от отговорност, доколкото в протокола за ПТП само се описват настъпването на ПТП, обстоятелствата около него, участниците и видимите увреждания, но самият документ не е част от фактическия състав по възникване на правото на обезщетение.

По делото не е спорно, че участъкът (пътят), на който е настъпило ПТП е стопанисван на С.о., като това е отделено за безспорно с доклада по чл. 146 ГПК. Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 2 Закон за пътищата (ЗП), общинските пътища се управляват от кметовете на съответните общини, като управлението включва и поддържането на пътищата – чл. 19, ал. 2, т. 1 ЗП. В чл. 31 ЗП е предвидено, че изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Съобразно легалната дефиниция, дадена в §1, т. 13 от ДР на ЗП, "ремонт на пътищата" е дейност по възстановяването или подобряването на транспортно-експлоатационните качества на пътищата и привеждането им в съответствие с изискванията на движението, а съгласно т. 14 "поддържане на пътищата" е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническата отчетност на пътищата. Именно ответникът е адресат на задължението за поддържане в изправно състояние на пътния участък, на който е настъпило произшествието - общински път, което следва от разпоредбите на чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за общинската собственост, чл. 8, ал. 3 от Закона за пътищата, вр. § 7, т. 4 ПЗРЗМСМА, чл. 167, ал. 1 и чл. 13, ал. 1 ЗДвП, чл. 2, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 3 и чл. 56, ал. 2 ЗОС, вр. § 7, т. 4 ПЗРЗМСМА и по арг. от чл. 3, ал. 3, чл. 8, ал. 3, чл. 29, чл. 31 и чл. 36 ЗП, вр. § 1, т. 1, т. 13 и т. 14 ДРЗП, чл. 47 и чл. 48, т. 2, б. "а" ППЗП. Дупката, поради която е настъпило произшествието, представлява увреждане на пътното платно и се дължи на липсата на адекватна поддръжка, която от своя страна е задължение на стопанисващото пътя лице. Неравностите на пътя вследствие на лошата поддръжка, не се появяват изведнъж, а постепенно, поради което стопанинът на пътя има възможността и задължението да ги отстрани или обозначи, преди да станат опасни за

движението. Поради тези съображения, когато ПТП е предизвикано от увреждане на пътната настилка, отговорност носи общината. Доколкото общината е юридическо лице, то тази дейност следва да бъде извършвана чрез служителите ѝ, на които същата се явява възложител. Констатираната неравност на пътното платно е резултат от неизпълнение на задълженията на служителите на ответника за ремонт и поддържане на пътната настилка, поради което е налице противоправно поведение под формата на бездействие, представляващо основание за ангажиране на отговорността на С.о. по чл. 49 ЗЗД.

От материалите по делото се установява, че ищцовото дружество в качеството на застраховател е изплатило обезщетение в размер на 484лв. в полза на доверения сервиз за ремонт на алуминиевата джанта и още 183,64лв. на застрахования за закупуване на нова гума или общо 667,64лв. От приетото заключение по САТЕ се установява, че стойността, необходима за възстановяване на лекия автомобил към датата на събитиято, определена по средни пазарни цени, възлиза на 704,40лв., тоест на сума в по-висок размер. От това следва, че изплатеното от страна на застрахователя обезщетение не надхвърля средните пазарни стойности. Съгласно чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите. Следователно, с изплащането на обезщетението за ищеца са се породили регресни права спрямо възложителя на работата, в случая С.о., включително за обичайните разноски, които ищецът претендира в размер от 15,00лв., който размерът съдът приема за нормален.

Възражението на ответника, че водачът на МПС е допринесъл за настъпване на ПТП, тъй като в нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП не се е съобразил с конкретната пътна обстановка и се е движил с несъобразена скорост, е неоснователно. Същото не се доказва, тъй като в негова подкрепа няма ангажирани никакви доказателства, а именно в тежест на ответника е да докаже тези факти, както му е указано с доклада по чл. 146 ГПК. По делото няма данни водачът да се е движил с несъобразена с пътните условия скорост, а обстоятелството, че не е възприел своевременно дупката на пътя и е навлязъл в нея се дължи на това, че същата не е била сигнализирана и обезопасена по никакъв начин, задължение за което има именно ответникът.

От изложеното следва, че по делото са установени всички обективни елементи на фактическия състав по чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД, като съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД вината се предполага. Ето защо, за увредения е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу С.о. – арг. чл. 45, ал. 1 ЗЗД. С изплащането на необходимата сума за отстраняване на повредите върху автомобила, застрахователят е встъпил в правата на увредения и за него е възникнало регресното право срещу възложителя до размера на действително причинените вреди към момента на настъпване на процесното ПТП, респ. до размера на платеното обезщетение, след като същото не надвишава действителния размер на вредите, както и на обичайните ликвидационни разноски. С оглед на това, ищецът има право на вземане спрямо ответника в общ размер от 682,64лв., от които 667,64лв. регресно вземане за изплатеното обезщетение и 15,00лв. ликвидационни разноски, поради което предявеният иск се явява изцяло основателен.

По разноските:

При този изход на спора, право на присъждане на разноски има ищецът, който е доказал такива в размер на 50лв. за държавна такса, 350лв. депозит за експертиза и 40лв. депозит за свидетел или общо 440лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.о. с адрес: /населено място/, да заплати на /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: г/населено място/, на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД сумата от **682,64лв.**, от които 667,64лв. регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско+“ за ПТП, настъпило на 08.12.2021г. в гр. София с л. а. „Хюндай I40“ с рег. № *****, чрез навлизането му в несигнализирана и необезопасена дупка, за което при ищеца е образувана щета № 44012132136076, и 15,00лв. ликвидационни разноси, ведно със законната лихва от подаването на исковата молба – 20.11.2023г. до окончателното плащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **440,00лв.** – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в **двуседмичен** срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____